

Fränninge 2003

De invalda år 2003 - Björn Sohrne och Ulf Friberg har ombetts att inkomma med årsmöteskildringar (augusti 2016). Björns minne sviker men Ulf har i september 2016 skrivit om sitt första möte med Club100, år 2002, året innan Ulf blev invald.

Yes, I Rio nu.

Jag var faktiskt inte med på det mötet som jag blev medlem på. Var med på en del andra möten runt omkring där.

Mvh

Ulf Friberg

Mitt första möte med Club 100

I augusti 2002 läste jag en artikel om en reseklubb som hette club100 i aftonbladet. Det lät spännande och intressant med olika typer av människor med olika ingångar till sitt resande. Jag läste om den senaste medlemmen John Kennedy som hade suttit fängslad i Ryssland och torterad i Irak. Där berättades om äventyraren och kannibalmuseum föreståndaren Arnold Martinsson, grundaren av förening Gunnar Mattsson och som redan hade varit i alla världens länder. Även Bengt fanns med på ett hörn i artikeln, men ville förbli anonym.

Syftet med klubben var att åka på gemensamma resor, utbyta kunskap och erfarenheter om udda länder samt berätta om smultronställen för varandra. Den klubben ville jag veta mer av!

Jag tog därför kontakt med "Reserobban" som han kallades och var föreningens sekreterare och kontaktnamn. Robert var inte helt okänd för mig, då han även verkade som friidrottstränare och dessutom utövade den udda sporten Nordisk kombination på ett imponerande sätt.

Robert svarade lite trevande och mycket ödmjukt på mina frågor, och efter ett trevligt samtal så hade jag fått en inbjudan till ett klubbmöte i Robbans vindslägenhet i Kålltorp några veckor senare.

Det kändes stort och spännande att få komma med på detta möte och träffa dessa legender. Det var en fin höstdag mitt i veckan, som jag promenerade bort till Robbans lägenhet. Det var lite svårt att hitta in, så jag fick ringa och få lite hjälp. Där inne satte de allesammans, Gunnar, Arnold, John som jag hade läst om i tidningen. Även Erik Centerwall och Bengt Adalbert var på plats. Lägenheten uppe på vinden var mörk, men det lystes upp av flera stearinljus lite överallt. Lite mystiskt och en speciell stämning, nästan som en seans av något slag. Robert var fint klädd med sin slips med alla flaggor på. Det var högtidligt.

Jag sade inte så mycket, utan lyssnade på vad dessa beresta män berättade om. Häftiga berättelser om svunna tider och äventyr. Det var bara att lyssna och låta det sjunka in. En njutning för en som utnyttjade tågluffarkortet flitigt och rest jorden runt i samma stil och anda.

Under middagen så dubbades Gunnar Mattsson, som den förste i klubben som varit i samtliga länder. Ytterligare berättelser kom upp till ytan, och även jag fick bidra med det lilla. Det som man särskilt lade märke till i denna samling var den ödmjukhet, glädje och livslust som präglade mötet och de som var där. Det var inte svårt att efter detta möte bestämma sig för att ansöka om medlemskap.

Efter detta följde ett flertal stora upplevelser med klubben, där jag särskilt vill minnas den fantastiska resan till solförmörkelsen ut i öknen i Niger, som Mikael Passare arrangerat och ett årsmöte i Visby med nattliga äventyr med Arnold, men det är en helt annan historia. ☺

Björn:

Det är också så här Reine att jag har dåligt minne.

Men och ett stort men så vet jag att när jag träffar någon gång gamla skolkamrater från 11-15 årsåldern och man sitter där och skojar och börjar berätta minnen så börjar även jag minnas mer och mer.

Så det finns nöe djupt inne i skal'n på mig också. Nöenstans.

Det gäller säkert detta årsmöte också men när jag sitter så här och tänker tillbaka på 2003s så det enda lilla som jag minns är att Kennedy's hus såg ut som det var minst 200 år men oerhört fint restaurerat inuti. C'est tout, monsieur! Snygg dotter också tror jag.

Med Andamanerna är det lite bättre antagligen för att jag där stod med pitten i vädret när krokodilerna kom och alla deltagarna utom jag fick på sig sina byxor jävligt snabbt innan fotografen hann att trycka på slutarn. Härlig bild från paradiset.

Det enda som saknades var brudarna men det upptäckte vi alldeles försent. Under tiden spände vi på varandra mest för att döda tiden. Och just då dyker de förbannade krokodilerna upp!

Jojomänsann! Det är så sant som det är sagt.

Det var herr-liga tider. På 38e breddgraden tror jag det var.

Fader Gunnar var värst. Där fick man värja sig.

Och vice-pilten, han med norskan ska vi inte ens tala om. Jäkligt påflugan pojkvasker med en stor påk i handen. Ortsbefolkningen, de s k the natives dvs pygmeerna, lär fortfarande tala om honom.

Detta kan du berätta på årsmötet med hälsningar från mig. Har fortfarande ont i arslet!

Klubbträff i Fränninge för nyfikna äventyrare

Upptäckarglädje förenar i klubben för de som rest i över hundra länder

FRÄNNINGE. När klubb 100 träffas på årsmöte i Fränninge vädras många fantastiska sjömansberättelser från världens alla avkrokar.

– Det är nog nyfikenheten som förenar oss, att man är lite äventyrlig, säger Bengt Adalbert från Ängelholm.

Han är med i Club 100, en klubb för den som besökt minst ett hundra länder, som nu vill ha fler resglada medlemmar.

Det var Gunnar Mattsson, som har resebyrå, och kannibalmuseumsföreståndaren Arnold Äventyraren från Öneköp, som 1995 bestämde sig för att samla resgalna från hela Sverige i en klubb. De åtta nuvarande medlemmarna kommer ifrån spridda håll, och när de, förutom Arnold Äventyraren som är på Rolling Stonerkonsert i Holland, träffas på den gamla prästgården i Fränninge för att ha årsmöte hos John Kennedy, är det

många reseberättelser som surrar i luften.

Ett av Bengt Adalberts mest spännande resor var till Nya Guinea.

– Det var så fascinerande att se hur de lever som vi gjorde på stenåldern! Och att de kunde klara sig på sin kost, vita larver och palmkött.

John berättar:

– En spännande resa var när jag paddlade i en urholkad trästam i Orionokofloden i Venezuela. Det var jag och en indiankille, och vi hade så festligt där i djungeln så vi stannade kvar, och vi blev efterlysta av militär och polis, säger John Kennedy, som varit sjöman i trettio år och har sitt ursprung i Kanada.

Prioritera

Fyra resor om året är det som gäller för Gunnar Mattsson, som varit i samtliga 193 länder som ingår i FN:s register.

Att leva ett liv som globetrotter handlar inte så mycket om pengar, menar han.

Många resor görs gemensamt, och nästa mål är Cook Islands utanför Tahiti.

Foto: Johanna Gustavson

– Om man bara bestämmer sig så går det, folk köper ju motorbåtar för sina pengar. Många som reser som vi gör har ju knappt mat för dagen, men man får prioritera; lycka har inte med civilisation att göra!

JOHANNA GUSTAVSON

Sjöbo kommun och Företagarna i Sjöbo inbjuder företagare till kostnadsfri informationskväll: Ja eller Nej -

Euron påverkar dig som företagare!

Krona eller euro? Vad är EMU? Vad ska vi rösta om? Välkomna till en informativ kväll under gemytliga former, där Richard Jarlestam från Team Europe ger oss en nyanserad bild av vad ett ja eller nej betyder för dig som företagare.

Kvällen inleds med att vi korar Årets företagare och bjuder på en bit mat.

Välkomna tisdagen den 2 sept 2003